

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że zważywszy na to, iż:

- 1) jako jednostki samorządu terytorialnego wyżej wymienione gminy wchodzą w zakres pojęcia instytucji zamawiającej w rozumieniu art. 1 lit. b) dyrektywy 92/50/EWG i art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE;
- 2) chodzi o umowy odpłatne, których przedmiotem jest świadczenie usług zagospodarowania przestrzennego (art. 8 w związku z załącznikiem IA pkt 12 do dyrektywy 92/50/EWG i art. 20 w związku z załącznikiem II A pkt 12 do dyrektywy 2004/18/WE); oraz
- 3) szacowana wartość każdej z kwestionowanych umów przekracza progi przewidziane w art. 7 dyrektywy 92/50/EWG i w art. 7 dyrektywy 2004/18/WE,

sporne umowy wchodzą w zakres stosowania dyrektyw, o których mowa.

i) **Naruszenie art. 8 i 11 ust. 3 dyrektywy 92/50/EWG**

W odniesieniu do spornych umów w sprawie świadczenia usług dodatkowych zawartych przez gminę Kassandra Komisja zauważa, że instytucja zamawiająca wybrała procedurę bezpośredniego udzielenia zamówienia bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, chociaż nie były spełnione przesłanki przewidziane w art. 8 i art. 11 ust. 3 lit. e) dyrektywy 92/50/EWG, które zezwalają na zastosowanie takiej wyjątkowej procedury i które mają zastosowanie do omawianych umów. W szczególności przesłanka istnienia nieprzewidzianych wydarzeń nie została spełniona w odniesieniu do żadnej ze spornych umów w sprawie usług dodatkowych. Pomocniczo Komisja podnosi, że nawet gdyby spełnione zostały przesłanki zastosowania wyjątkowego uregulowania przewidzianego w art. 11 ust. 3 lit. e) dyrektywy 92/50/EWG, wartość zawartych umów w sprawie usług dodatkowych przekracza wprowadzony w dyrektywie pułap 50 % pierwotnego zamówienia.

ii) **Naruszenie art. 20 i art. 31 ust. 4 dyrektywy 2004/18/WE**

W odniesieniu do spornych umów w sprawie usług dodatkowych zawartych przez gminy Vasilika, Kassandra, Egnatia i Arethousa Komisja zauważa, że instytucje zamawiające wybrały procedurę bezpośredniego udzielenia zamówienia bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, chociaż nie były spełnione przesłanki przewidziane w art. 20 i art. 31 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE, które zezwalają na zastosowanie takiej wyjątkowej procedury i które mają zastosowanie do omawianych umów. W szczególności przesłanka istnienia nieprzewidzianych wydarzeń nie została spełniona w odniesieniu do żadnej ze spornych umów w sprawie usług dodatkowych. Pomocniczo Komisja podnosi, że nawet gdyby spełnione zostały przesłanki zastosowania wyjątkowego uregulowania przewidzianego w art. 31 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE, wartość zawartych umów w sprawie usług dodatkowych przekracza wprowadzony w dyrektywie pułap 50 % pierwotnego zamówienia.

W odniesieniu do twierdzenia Republiki Greckiej, jakoby procedura zastosowana do zawarcia kwestionowanych umów była zgodna z obowiązującymi wówczas przepisami prawa krajowego, Komisja podnosi, że zastosowana procedura była sprzeczna z dyrektywą 92/50/EWG, która była już przetransponowana do prawa greckiego w momencie zawarcia tych umów (jak również z przyjętą później dyrektywą 2004/18/WE). W każdym razie Komisja zauważa, że sporna procedura nie była także zgodna ze wspomnianymi przepisami prawa greckiego.

Jako że państwa członkowskie nie mogą powoływać się na sytuacje wewnątrz krajowe, aby uzasadnić uchybienie zobowiązaniom i niedotrzymanie terminów wyznaczonych w prawie Unii, Komisja stoi na stanowisku, że Republika Grecka, nie zapewniając wydania i skutecznego stosowania przepisów koniecznych do zastosowania się do zobowiązań wynikających z prawa Unii, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 8 i art. 11 ust. 3 dyrektywy 92/50/EWG oraz na podstawie art. 20 i art. 31 ust. 4 dyrektywy 2004/18/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 stycznia 2011 r. — Daiichi Sankyo Company przeciwko Comptroller-General of Patents

(Sprawa C-6/11)

(2011/C 63/42)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Daiichi Sankyo Company

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents

Pytania prejudycjalne

- 1) Rozporządzenie 469/2009 (zwane dalej „rozporządzeniem”) ⁽¹⁾ wśród celów określonych w preambule wymienia potrzebę zapewnienia, by przyznawanie SPC przez każde z państw członkowskich Wspólnoty uprawnionym z patentów krajowych lub europejskich odbywało się na tych samych warunkach, jak wskazano w motywach 7 i 8. W braku wspólnotowej harmonizacji prawa patentowego, co oznacza użyte w art. 3 lit. a) rozporządzenia sformułowanie „produkt chroniony jest patentem podstawowym pozostającym w mocy” i jakie są kryteria rozstrzygnięcia tej kwestii?

- 2) Czy w takiej sprawie jak obecna, która dotyczy produktu leczniczego zawierającego więcej niż jeden aktywny składnik, istnieją dalsze lub inne kryteria stwierdzenia, czy „produkt jest chroniony patentem podstawowym” zgodnie z art. 3 lit. a) rozporządzenia, a jeśli tak, jakie są te dalsze lub inne kryteria?
- 3) Czy przy ocenie, czy dana mieszanina składników aktywnych wymieniona w zezwoleniu na dopuszczenie do obrotu może stanowić przedmiot SPC oraz z uwagi na treść 4 rozporządzenia, zostaje spełniony warunek, aby „produkt był chroniony patentem podstawowym” w rozumieniu art. 1 i 3 rozporządzenia, jeżeli produkt narusza patent podstawowy na podstawie prawa krajowego?
- 4) Czy przy ocenie, czy dana mieszanina składników aktywnych wymieniona w zezwoleniu na dopuszczenie do obrotu może stanowić przedmiot SPC oraz z uwagi na treść 4 rozporządzenia, spełnienie warunku, aby „produkt był chroniony patentem podstawowym” w rozumieniu art. 1 i 3, zależy od tego czy patent podstawowy zawiera jedno (lub kilka) zastrzeżeń, które wyraźnie wymieniają mieszaninę, po pierwsze, 1) rodzaju składników, który obejmuje jeden z aktywnych składników rzeczonoego produktu, oraz, po drugie, 2) innych dodatkowych składników aktywnych, które nie muszą być określone, lecz obejmują inny aktywny składnik rzeczonoego produktu; czy też wystarcza, że patent podstawowy zawiera jedno lub kilka zastrzeżeń, które, po pierwsze 1) zastrzegają rodzaj składników, który obejmuje jeden z aktywnych składników rzeczonoego produktu oraz, po drugie, 2) posługują się wyrażeniami sformułowaniami w jego treści, które zgodnie z prawem krajowym rozszerzają zakres ochrony w taki sposób, że obejmuje ona obecność innych nieokreślonych dodatkowych aktywnych składników w rzeczonym produkcie?

(¹) Dz.U. L 152, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-16/11)

(2011/C 63/43)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i E. Randvere)

Strona pozwana: Republika Estońska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Estońska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy 2007/2/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej, nie ustanawiając w przewidzianym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji tej dyrektywy lub nie powiadamiając o nich Komisji;

— obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 15 maja 2009 r.

(¹) Dz.U. L 108, s. 1.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Włochy) — Lucio Rubano przeciwko Regione Campania, Comune di Cusano Mutri

(Sprawa C-60/09) (¹)

(2011/C 63/44)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Postanowienie prezesa ósmej izby Trybunału z dnia 7 grudnia 2010 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przez Bezirksgericht Ried i.L. — Austria) — postępowanie karne przeciwko Antoniwowi Formato, Lence Rohackovej, Torstenowi Kuntzowi, Gardelowi Jong Atenowi, Hubertowi Kanatschnigowi, Jarmile Szabovej, Zdence Powerovej, Nousi Nettuno

(Sprawa C-116/09) (¹)

(2011/C 63/45)

Język postępowania: niemiecki

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil n° 1 de Santa Cruz de Tenerife — Hiszpania) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) przeciwko Magnatrading SL

(Sprawa C-387/09) (¹)

(2011/C 63/46)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.